

Sláva Bohu

Vstup: J.3.16,17

[Nebot'] Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby [žádný,] kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze Něho byl svět spasen.

Čtení po modlitbě: Žalm 96

- 1 Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země!
- 2 Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu,
- 3 vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divech,
- 4 neboť veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný, budí bázeň, je nad všechny bohy.
- 5 Všechna božstva národů jsou bůžci, ale Hospodin učinil nebe.
- 6 Před jeho tváří velebná důstojnost, moc a lesk v svatyni jeho.
- 7 Lidské čeledi, přiznejte Hospodinu, přiznejte Hospodinu slávu a moc,
- 8 přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte do nádvoří jeho,
- 9 v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu! Svíjej se před ním, celá země!
- 10 Říkejte mezi pronárody: Hospodin kraluje! Pevně je založen svět, nic jím neotřese. On povede při národů podle práva.
- 11 Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm, se rozburácí,
- 12 pole zazní jásotem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese
- 13 vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy.

Zj.21.1-7

- 1 A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo.
- 2 A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha.
- 3 A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: "Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi,
- 4 a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo."
- 5 Ten, který seděl na trůnu, řekl: "Hle, všechno tvořím nové." A řekl: "Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá."
- 6 A dodal: "Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.
- 7 Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem.

Čtení před kázáním: J.4.19-24

- 19 Žena [mu] Ježíšovi řekla: "Pane, vidím, že jsi prorok.
- 20 Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!"

- 21 Ježíš jí odpoví: "Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě.
 22 Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů.
 23 Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli.
 24 Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě."

Závěrečné slovo: Zj.22.12-14,20,21

- 12 Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal.
 13 Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.
 14 Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města.
 20 Ten, od něhož je to svědectví, praví: "Ano, přijdu brzo." Amen, přijď, Pane Ježíši!
 21 **Milost Pána Ježíše se všemi.**

Písně

- 287** Zpívejte, čest vzdejte
687 Pán Bůh je láska
749 Tvá, Pane Kriste, věc to jest
717 Tvá, Pane, láska nám sílu dává
412 Až potud nám pomáhal

Děkujeme Ti, Otče náš, za svědectví Písma o Tvé velikosti, slávě, moci a lásce. Děkujeme Ti za svědectví, která můžeme slyšet od kazatelů i od dalších sester a bratří v Kristu. Děkujeme za víru, za lásku, za naději. Děkujeme Ti za to, že sestupuješ mezi nás, lidi, že nás zveš na Kristovu cestu, že už v časných životech můžeme zakoušet dotyk Tvého království. Myslíme před Tebou na tento svět, v němž se teď nacházíme. Prosíme Tě, aby v něm zřetelně a nepřeslechnutelně znělo poselství o Kristu, o Tvé lásce, o Tvém království. Prosíme, aby je mnozí lidé přijali, aby poznávali pravé životní hodnoty – lásku, pokoru, skromnost, sdílení s druhými, radost z Tvého stvořitelského díla, radost ze spasení, ... Aby byli osloveni evangeliem.

Očekáváme, Otče, na Tebe a děkujeme za ujištění, že Ti na nás záleží. Amen.

Otázka "věříš v Boha?" není neobvyklá. Nicméně, co ona znamená? Zpravidla očekává, že dotázaný odpoví, zda má za to, že Bůh existuje. Ale co zde znamená sloveso existovat, to není jasné. Tomáš Halík hovoří o "něcistech" – o těch, kteří uznávají, že *něco* nad námi, nad světem je, přičemž z nějakého důvodu nechtějí použít slovo *Bůh*. *¿A co vlastně ono slovo Bůh znamená? Maltština, semitský jazyk malého evropského státu s velkým podílem křesťanů mezi občany, pro biblického Boha používá slovo Alla, které nám připomene označení Nejvyššího, používané v islámu. Možná ono necistické něco vyjadřuje totéž, co někteří lidé vyjadřují slovem Bůh. Odpověď na otázku po víře v Boží existenci neřekne vlastně nic o vztahu dotázaného k Bohu. Apoštol Jakub ve své epištole dokonce píše (2.19): Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho.*

Bůh, Stvořitel a Pán, je vysoko nade vším, a tedy i nad námi, a tak pro nás, tedy pro Jeho stvoření, není možné Ho plně pochopit. Hezky to ukazuje apoštol Pavel na vztahu hrnčáře a jeho výrobku (Ř.9.19-21): *Snad mi řekneš: "Proč nás tedy Bůh ještě kárá? Může se*

vůbec někdo vzepřít jeho vůli?" Člověče, co vlastně jsi, že odmlouváš Bohu? Řekne snad výtvar svému tvůrci: "Proč jsi mě udělal takto?" Nemá snad hrnčír hlínu ve své moci, aby z téže hroudy udělal jednu nádobu ke vznešeným účelům a druhou ke všedním? (Srov. Iz.64.7) A i když se snažíme říci o Bohu nějaké výpovědi, musíme si být vědomi oněch našich omezených možností k jejich vyjádření. V trojičně strukturovaném apoštolském vyznání víry je část týkající se Boha-Stvořitele nejkratší: *Věřím v Boha Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i Země.* Systematický teolog doc. Petr Macek ve své knize o *apoštolském krédu v perspektivě teologického odkazu radikální reformace* připomíná, že přídavné jméno *všemohoucí*, které je v první části kréda a jehož význam je v podstatě logicky sporný (nemůže vytvořit něco, co by nezvládl), se do kréda dostalo ne zcela vhodným překladem z řečtiny do latiny. Připomíná, jak Boží nejvyšší moc se projevuje tím, že se **dokáže** veškeré donucovací moci **vzdát** (str. 52).

Zmíním teď tři starozákonní a tři novozákonní texty, v nich čteme něco o tom, jaký Bůh je:

Jb.36.26: *Hle, Bůh je vyvýšený, nad naše poznání, počet jeho let je nevyzpytatelný.*

Ž.112.4: *Ve tmách vzchází [přímým] poctivým světlo; Bůh je milostivý, plný slitování, spravedlivý.*

Iz.12.2: *Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou.*

1.J.1.5: *A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v Něm nejmenší tmy.*

1.J.4.8: *Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.*

1.J.4.16: *Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.*

Čtené texty nechtějí Boha nějak definovat; ony se týkají *Božího vztahu k nám*. A přeneseně i *našeho vztahu k Němu*. Boha nemůžeme pochopit, Boha můžeme ctít, milovat, chválit ho a obdivovat se mu. Krásný čtený 96. žalm nás přímo vtahuje do toho, co pro jeho autora znamená Bůh – Hospodin. Žádná věda, žádná filozofie, nýbrž obdiv a úcta. A to je text ze Starého Zákona! Na rozdíl od jeho autora my máme svědectví o příchodu Ježíše Krista, jedinečného Božího Syna, Spasitele a Učitele, Přitele a Bratra, na tento svět. Evangelista Jan tuto úžasnou skutečnost vyjadřuje ve svém evangeliu oněmi vzácnými slovy, která jsme slyšeli na začátku shromáždění; ještě je připomenut v překladu Slovo na cestu: ¹⁶ *Vždyť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v Něho uvěří, unikl záhubě a získal věčný život.* ¹⁷ *Bůh svého Syna neposlal proto, aby svět odsoudil, ale zachránil* (J.3.16-17 SnC). A Boha, Stvořitele a Pána, a zároveň milujícího Otce Jan přibližuje i ve své krásné 1. epistoletě: *Bůh je světlo a není v Něm nejmenší tmy* (1.5). *Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm* (4.16). A zároveň Jan naznačuje, co znamená – v rámci lidských možností – poznat Boha: *Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska* (4.8).

Ve své lásce Bůh seslal na svět Spasitele. Tím završil dobré dílo stvoření, o němž čteme v prvních dvou kapitolách Geneze, a které záhy narušil lidský hřích, jak líčí třetí kapitola oné první biblické knihy. *Ježíš Kristus svou smrtí a vzkříšením definitivně nad hříchem zvítězil*. Jeho obětí a Jeho vzkříšením se týkají celého světa, všech lidí. V době, kdy žil v lidském těle na malém území na východ od Středozemního moře, sloužil, uzdravoval, a také učil. Ukázal, kde spočívá smysl života. Ukázal, kde leží pravé hodnoty. Propojil časnost s věčností. V Něm Království Boží přichází mezi nás. Bůh sestupuje k nám.

A přitom pohled na dnešní svět vypadá tak neradostně. To znamená výzvu: současný svět moc potřebuje evangelium. Je úžasné, že jeho poselství můžeme slyšet, že víme, že Bůh má o nás zájem, že nás miluje, že miluje celé stvoření. ¿Nenecháváme si však tuto úžasnou informaci příliš jen pro sebe? Z autora 96. žalmu přímo vyzařují jeho láska a obdiv k Bohu Stvořiteli. ¿Prožíváme to s žalmistou? A přitom my máme něco, co žalmista neměl – poselství o Kristu, pozvání za Ním, na Jeho cestu. V Kristu poznáváme pravé životní hodnoty. V Kristu se nám otvírá výhled k věčnosti, která ovšem proniká do této naší časnosti. V Kristu poznáváme sílu a velikost lásky. To je obsahem křesťanské víry. A je to úžasná skutečnost.

Nejen do světa, kde a kdy žil v těle Ježíš, nýbrž zcela obecně znějí Jeho slova: *Já jsem ta cesta, pravda i život* (J.14.6). On zve k sobě, k následování: *Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočnutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží*. Život s Kristem či v Kristu je skutečně plným lidským životem, životem naplněným láskou a prožíváním Boží slávy.

Ano, současný svět vypadá neradostně, ať už myslíme na války a napětí mezi státy, na naši vnitropolitickou situaci nebo na stav životního prostředí. Naděje však je. Cesta ze současné situace existuje. **Tou cestou je Ježíš Kristus.**

Děkujeme Ti, Pane Ježíši Kriste, že jsme mohli přijmout svědectví o Tobě, který jsi Cesta, Pravda i Život. Prosíme Tě o sílu a moudrost být Tvými dobrými, věrohodnými svědky. Prosíme Tě, aby Tvé evangelium – ono radostné poselství o smyslu života a Tvém vítězství – zřetelně a nepřeslechnutelně znělo světem, aby naplňovalo hlubiny lidského bytí, aby naplňovalo i hlubiny našeho bytí. Amen.